

De växlande tider

När den arma jordens tid förgår,
Lever likväl Kristus år från år;
Och vad frukta vi, om han är vår,
I de växlande tider?

Män'ska, har du endast Kristus kvar,
Har du själver Gud till vän och Far,
»Nog och över nog», ja, allt du har
Trots de växlande tider.

Kommer på en gång all mörkrets här,
Kommer satan och vår död begär,
Se, den starke hjälten är oss när
I de växlande tider.

Måste du i världen hava tvång,
Blir dig stundom vägen alltför lång,
Svartnar det för ögat mången gång
I de växlande tider;

Bort misströstan! Herren är ju när!
Eviqt han den gode Herden är;
Svaga lammen själv i famn han bär
I de växlande tider.

Resa även syndens krafter sig,
Får ock satan lov att »sålla» dig,
Och förvirrad du ej ser din stig
I de farliga tider;

Hjälten lever! På Hans trofasthet
Våga trygg ditt liv, din salighet;
Icke du, men han din räddning vet
Trots de bistraste tider.

Herren lever, fattom tröstligt mod!
Herren lever, evigt huld och god;
Och vår Herre Kristi dyra blod
Gäller i eviga tider.

Så — vad helst oss möter, har du blott
Uti Gud din skatt, din arvelott,
Har du visst ett stort, ett evigt gott
Alla kommande tider.

Upp då modigt i vår Herres spår!
Segerns fröjd är genom honom vår;
Kristi stridsman icke vila får
Dessa viktiga tider.

Herrens domar över världen gå,
Och de arma män'skor se därpå,
Men de kunna ingenting förstå
Av de växlande tider.

Hell! sin eld vill Kristus här ha tänd,
Ty en eld att tända var han sänd,
Aldrig av den blinda världen känd
Under växlande tider.

Men sin klena hjord han känner än,
Och med evig makt han skyddar den;
Må han kännas ock av den igen
I de växlande tider!

- C-O Rosenius

© Pietisten 2016

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.
www.pietisten.com